

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Hvor snarlig rinder Livet bort!

Citation: Kingo, Thomas: "Hvor snarlig rinder Livet bort!", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen, Munksgaard, 1939-74., s. 56. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kingo04val-shoot-workid61032/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter

gjør, Hand skyldig døer, Det kand ey andet være: Vor Død og Graff Er syndens straff, Dend bør vi saa at bære.

[11] Dog vilde Guds Barmhiertighed, Vi skuld' igien opstande, Til ævig Liv og Salighed, I Livsens Fryde-Lande, Aff Sygdoms Nød, Aff haarden Død Vi bliver ey fordærvet, Op skal vi staa, I || 5 Himlen gaa, Der Christus har forhvervet. 64

[12] Bya saa døer jeg gladelig, Jeg frygter ingen Vaade: Mit Liv er Christus visselig, Og døe er mig en baade: Døer jeg end her, Jeg lever der, Mit Liv der først begyndes: Med glæden stoor, I Engle-Choor, Som aldrig skal forsvindes. 10

[13] Naar du vilt kalde HERRe sød, Tilreede vil jeg være, Min Siæl med Fryd, i Abrahams skied, Lad dine Engle bære: O JESu Christ, Som Døden vist, For mig paa Korsset taalde: I Dødsens Krig Vær du hos mig, At jeg kand Priiß beholde, Amen.

Siunges som: Christus kom selv til Jordans Flood, etc. 15

Hvor snartlig rinder Livet bort! Hvor faa er vore Dage! Hvor hastig maa vi udaff Port! Hvor gaar vor Tiid saa fage! Det vores Synds U-lydighed Alleene har aarsaget, Dend ald vor Jammer kom aff sted, Som os har stedse plaget, Og alt got fra os taget.

Ved magt kunde blive baade: Hvo synden gjør, Hand rettelig døer, Det kand ey andet være: Vor Død og Graff Er syndens straff, Retfærdighed det begiærer.

[11] *Saa vilde og Guds Barmhiertighed, At vi skulle igien opstande, Til ævig Liv og Salighed, Als i de Levendes Lande: Lide vi her Nød, Og blive død, Vi maa dog ey forderves: Vi skulle opstaa, I Himmerig gaa, Det haver Christus forhvervet.*

[12] *Eya saa døer jeg gladelig,*

Jeg frygter for ingen Vaade: Christus mit Liv er visselig, Og Døden er mig en baade: Døer jeg end her, Jeg lever dog der, Mit Liv der først begyndes: Med Glæde stoor I Engle-Choor, Som aldrig skal forsvinde.

[13] *Naar du vilt kalde O HERRe sød, Til rede vil jeg da være, Min Siæl med Fryd, i Abrahams skied, Lad dine Engle bære: O JESu Christ, Som Døden vist, For mig paa Korsset taalde; I Dødsens Krig Du stat mig bi, At jeg kand Priis beholde, Amen. C*

- 65 [2] Til ævigt Liv vi vare skabt, Til ævig Fryd dend søde, Men
siden der vi blev fortabt, For vi Guds Budord brøde, Da Aldring
slet var vendt omkring, Da vaar vi Dødsens Træle, Da ævig Pines
vee og sting, Vor arme Krop og Siæle, Skuld' uden Ende qvæle.
- 5 [3] Men Gud skee Lov som Redning gav, Aff denne store
Vaade, Os hialp af dend Ulykkes Grav, Ved sin grundløse Naade,
Der vi i dend laa nederkryst, Hand Sønnen sin udsende, Til vores
Lægdom, Hielp og Trøst, Og bort alt ont at vende, Som gik os
før til hælde.
- 10 [4] Saa at vor Død som før var straf, Nu os til Gavn sig qvem-
mer, Aff denne striids urolig Hav, Til ævig Fred os fremmer,
Diß ævig Priis og Ære skee, Dig ald Miskundheds Fader, Som
værdes saa til os at see, Og meere os ey hader, Men ald vor Synd
forlader.
- 66 [5] Giv os nu at vi bruge saa Din høye Naades Gave, Dend
korte Tiid vi leve maa, Og dend saa aldt maa lave, At vi udi en
salig stund Fra denne Verden fare, Og ævig dig aff hiertens grund,
Maa prise aabenbare, Blant alle Engle-skare.

Joh. Brunßman.

20 **Aandelig Hvede-Høst til
Himmeriges usigelige ævige Glæde,**

Under dend Melodie:

Jeg vil din Priis udsiunge, etc.

- 25 **O** Christe, mig forleene Din Naade til min Sang, Mit Hiertes
Fryd alleene At tee i Aandens Klang, Om Himlens Paradiis,
Hvor Gud mig selv skal glæde, Naar jeg for Lammets sæde Skal
siunge ævig Priis.

[2] En Dag bestemt mon være Aff Gud min HËrre saa, Mit